

[Undervisningsministeren.]

beskæftiger sig med radioens forhold. Det er også sagt og har fået tilslutning fra alle sider i udvalget, at man med baggrund i den voldsomme udvikling, der foregår, må ønske overvejelse på ny af, hvordan man bedst kan tilrettelægge statsradiofonien under de vilkår, den skal arbejde under for fremtiden, og at det derfor er ønskeligt, at et udvalg nedsættes for at se på disse problemer. Dette har jeg givet tilsagn om og vil søge gennemført snarest.

Hvis lovforslaget, hvad der er udsigt til, gennemføres i den skikkelse, det nu får, tror jeg, det kan blive en god overgangsordning, ikke med store ændringer i forhold til det bestående, men en ordning, som er brugbar, som tjener det formål, vi stort set alle er enige om. Jeg kan derfor anbefale, at man stemmer for de ændringer, som er foreslået af flertallet, og som jeg har givet tilslutning til, og jeg må tilråde, at man stemmer imod mindretallets ændringsforslag. Jeg vil samtidig sige, at jeg ikke kan se, at der er den store principielle forskel mellem mindretallets ændringsforslag og det, vi andre foreslår, som man vil give det udseende af. Jeg må henstille, at man ikke uddyber denne forskel stærkere end nødvendigt.

Nina Andersen: Jeg finder kun anledning til få bemærkninger, men jeg vil dog pege på, at det ærede medlem hr. Hartlings frygt for, at ministeren på eget eventyr udnævner konsulenterne, modvirkes af udtalelsen om, at den fremtidige forretningsorden for radio-rådet vil blive noget lignende den nugældende, at den i hovedlinjerne vil følge den. I den er det fastsat, hvorledes konsulenterne skal udnævnes, at de skal have særlig indsigt i kulturel og musikalsk henseende. Det er ingen væsentlig ændring fra ordlyden i det oprindelige forslag, hvor der står: indsigt i kulturlivets forskellige områder. Kun har man her særlig nævnt musiklivet. Jeg tror derfor ikke, det ærede medlem hr. Hartling skal være så bange.

Lad mig så sige om spørgsmålet om eneret for radioen eller muligheden for andre stationer, at det, som det var væsentligt for mig at få peget på i debatten, var, at i realiteten er det ikke andet end en skueret — jeg kunne have lyst til at bruge et

stærkere ord. Man ved, at det i øjeblikket og sandsynligvis i en lang fremtid er umuligt at få reklamer i fjernsynet, man ved, at det på mellem- og langbølge er umuligt. Man ved, at tilbage er alene den ene linje, som det kan antages at Danmarks radio selv får brug for, og som det i virkeligheden vil være urimeligt at afskære. Det ærede medlem hr. Hartling vil ikke have reklamer i Danmarks radio, men sagde ikke noget om, at han ikke ønskede reklamer i en kommerciel radio. Men hvordan skulle den klare sig uden reklamer, i hvert fald, når det drejer sig om en radio, der dækker hele landet? Regionalsendere kan det næppe tænkes man vil oprette, med de omkostninger der er forbundet dermed, når det skal være legalt. Jeg skal ikke gå ind på det med Mercur radio, for jeg er ikke jurist. Jeg ved, at der er en masse juridiske årsager, som medfører, at man endnu ikke har kunnet få stoppet denne sender, men det sker nok.

Lad mig så gøre nogle bemærkninger om lytternes indstillingsret og folketingsmedlemmernes — dér kunne jeg også have lyst til at bruge et stærkt udtryk. Det ærede medlem hr. Hartling slog sig op som lytternes ridder, der endelig skal beskytte lytterforeningerne mod den mulighed, at man forbigår en eller anden fra deres lister. Det ærede medlem har i udvalget været enig i, som det fremgår af betænkningen, at folketinget er frit stillet i sit valg og kan udpege radiatorådsmedlemmer uden for kredsen af de indstillede. Det ærede medlem siger, at dette er en udtynding af lytternes repræsentationsret. Det forekommer mig, at forslaget om, at folketingsmedlemmer afgjort ikke må være blandt de 10 lytter- og fjernseerrepræsentanter, er en yderligere udtynding. Hvis lytterorganisationerne havde lyst til at opstille et medlem af tinget, kunne de altså ikke gøre det. Det vil sige, at det ærede medlem hr. Hartling så langt fra at beskytte lytternes indstillingsret eller hindre, at den udtyndes, selv vil være med til at udtynde den.

Den dybtgående uenighed, som det ærede medlem fru Hanne Budtz taler om på dette område, går ud på, at det ærede medlem og venstre bruger udtrykket: at folketingets repræsentationsret er fuldt ud tilgodeset, medens regeringspartierne bruger udtryk-